

Kon-Tiki

Thor Heyerdahl: (1914-2002) og en gruppe andre menn seilte over Stillehavet fra Peru til Tuamotuøyene i Polynesia i en balsaflåte de kalte Kon-Tiki. Heyerdahl laget Kon-Tiki for å vise at det var mulig for folk fra Sør-Amerika å seile til Polynesia i antikken.

Heyerdahl og hans team seilte over 8.000 kilometer på 47 dager, og de landet på Tuamotuøyene den 7. august 1947.

Kon-Tiki-flåten som Thor Heyerdahl brukte på sin ekspedisjon over Stillehavet i 1947 var bygget etter modell av de flåter som arkeologer trodde søramerikanere hadde brukt for å seile til Polynesia på. Flåten var laget av balsatre.

Balsatre er et naturlig materiale som vokser i regnskogen i Sør-Amerika, og det ble brukt til å lage flåter i gamle tider. Kon-Tiki-flåten var 14 m lang og hadde en bredde på rundt 7 meter. Den var bygget med en ramme av bambus og dekket med lag av balsatre, og hadde en mast laget av samme materiale. Det ble verken brukt spiker eller ståltråd for å sette den sammen, kun tau av hamp, bambusrør og bananblader og noen få furuplanker utgjorde det øvrige byggematerialet.

Flåten fikk navn etter inka-guden Kon-Tiki, og den ble brukt som en hyllest til de gamle søramerikanerne og deres kunnskap. Du ser symbolet for Kon-Tiki tegnet på seilet.

Kon-Tiki ekspedisjonen ble filmet og dokumentert. Heyerdahl skrev senere en bok om turen og den ble oversatt til mange språk. Boken solgte over 50 millioner eksemplarer.

Kon-Tiki-ekspedisjonen ble også til en dokumentarfilm som vant Oscar i 1951.

